

MÜKEMMEL MÜSLÜMANLIK NASIL OLUR

Allah razı olsun. Ben size vaaz vermek üzere davet olununca gizlediğim hadis kitabından bir sayfayı birisine açtırdım. Şu kırmızı işareti de oraya koydurdum.

Kurada bahtınıza çıkan birkaç hadîs-i şerîfi okuyacağım. Eğer karnınız acıkırsa, dinlemekten yorulursanız, canınız eve gitmek istiyorsa, hanım daha fazla müsaade vermişse, o zaman biraz uyur gibi yaparsınız ben anlarım, sohbeti kısa keserim. Ama isterseniz yatsıya kadar da konuşabiliriz. Bu size bağlı. Başınızı eğmenize, uyumanıza veya uyanık durmanıza bağlı.

Bilmiyorum bu hadîs-i şerîfi duydunuz mu? Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz, Hz. Ali Efendimiz'e buyurmuş ki;

يَا عَلِيُّ، إِنَّ الْإِسْلَامَ عُرْيَانٌ، لِبَاسُهُ التَّقْوَى، وَرِيَاشُهُ
الْهُدَى، وَزِينَتُهُ الْحَيَاءُ، وَعِمَادُهُ الْوَرَعُ، وَمَلَكَهُ
الْعَمَلُ الصَّالِحُ. وَأَسَاسُ الْإِسْلَامِ حُبِّي، وَحُبُّ أَهْلِ

بَيْتِي

Yâ Ali, inne'l-İslâme uryânün libasühü't-takvâ ve riyâşühü'l-hüdâ ve zînetühü'l-hayâ ve imâdühü'l-vera' ve melâkühü'l-amelü's-sâlihi ve esâsü'l-İslâmi hubbî ve hubbü ehli beytî.

Sadaka Resûlullah fî mâ kâl ev kemâ kâl.

Bu hadîs-i şerîf -bir tek hadîs-i şerîf ama çok güzel mânaları, mühim konuları ihtiva ediyor. Zaten Allah'ın Peygamber Efendimiz'e verdiği meziyetlerden birisi güzel söz söylemek; derli toplu, çok anlamlı, *cevâmiu'l-keîm* çok mânalar taşıyan, çok hikmetli sözler söylemek meziyetidir.

Allahu Teâlâ hazretleri Peygamber Efendimiz'e o meziyeti vermiş. Daha başka pek çok meziyetler verdiği gibi o meziyeti de vermiştir. Onun için sözleri zaten az ve özlüdür.

Peygamber Efendimiz kısa konuşurdu. Herkesin anlayabileceği şekilde sözü tane tane söylerdi. Bazen de aynı sözü iki üç defa tekrar söylerdi ki insanların iyice hatırında kalsın. O bakımdan zaten her hadisi güzeldir. Ama bu güzel hadîs-i şerîfin içinde çok hoşuma giden mânalar var.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz, Hz. Ali Efendimiz'e buyuruyor ki;

Yâ Ali. "Ey Ali!"

Ali *radiyallahu anhü kerremallahu vec-heh* kim?

a. Hz. Ali'nin (ra) Peygamber Efendimizin Hayatındaki Yeri

Bir kere Peygamber Efendimiz'in amcası Ebû Talib'in küçük oğlu. Amcazadesi, yeğeni. Türkçesi, Peygamber Efendimiz'in yeğeni, bir.

Ebû Talib de; hiç kimsenin yardım etmediği zamanda, İslâm'ın ilk başlangıç yıllarında Peygamber Efendimiz'i himaye etmiş, korumuş olan bir insan. Ebû Talib olmasaydı Peygamber Efendimiz'e çoktan çok daha zalimlikler yaparlardı. Ebû Talib'ten korktukları için yapamadılar. O öldükten sonra eziyetleri daha da arttırdılar.

Peygamber Efendimiz'i korudu. Ama imanı yakalayamadı, treni kaçırdı, vapur iskeleden kalktı. O da *âhirete eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü* diyemeden göçtü.

Dediler ki;

“Yâ Resûlallah! Biz duyduk. Galiba söyledi. Tam ölürken dudakları bir kıpırdadı.”

“Ben duymadım.” dedi Peygamber. “Ben duyamadım; yüksek sesle söyleseydi.”

Belki demiştir. Belki en son dudak kımılatması; *eşhedü en lâ ilâhe illallah*'tı. Temenni ederiz.

Peygamber Efendimiz amcasını severdi. Onun sevdiği bir insanın da cehennemde yanmamasını, onu koruyan bir insanın da korunmasını isteriz. Hz. Ali, onun oğlu.

Ama Ebû Talib'in çocukları çok olduğundan Peygamber Efendimiz ve yine akrabadan bazıları; “Yahu, bu çocukları aramızda paylaşalım. Şunları yanımıza alıverelim, yükü hafiflesin. Zorluk çekiyor, ailesini geçindirmekte zorlanıyor.” demişler.

Peygamber Efendimiz Hz. Ali Efendimiz'i çok küçük bir çocukken yanına almış. Âdeta evlat edinmiş. İslâm'da evlat edinmek yok. Ama sanki evlat edinmiş gibi evine almış. Sanki Fatıma kızı da Hz. Ali de sanki oğluy-

muş gibi küçükken beraber büyümüşler. Sonra da kızıyla evlendirmiş, damadı olmuş.

Hız. Ali Efendimiz, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in cennetlik kızı Fatıma anamızı almış. Ama bu işler olmadan evvel de çocuk yaşta iken İslâm'a girmiş. Daha Peygamber Efendimiz'e inanan insanlar çok az iken...

Çocuklardan ilk müslüman olan kim?

Hız. Ali *radıyallahu Anh*. Daha çocukken müslüman oldu ve namaz kıldı. Namazlarını kıldı. Böyle bir mübarek. Sonradan "Allah'ın arslanı" adını almış; *esedullah*.

Esed ne demek?

"Arslan" demek. *Esedullah*, "Allah'ın arslanı" demek.

"Allah'ın arslanı" ünvanını almış, neden?

Çok cesurdu, çok kahramandı, çok cengaverdi, çok güzel silah kullanırdı. Önüne gelen dayanamazdı, hepsini devirirdi.

Hayber'i fethetmiştir. Hayber'i fethedeceği zaman da nasıl olmuş? Hız. Ali Efendimiz

için o da güzel bir hikâye. Anlatmamız gereken bir menkıbe bu:

Peygamber Efendimiz Hayber’i kuşattığı zaman demiş ki;

“Yarın İslâm’ın sancağını öyle bir insanın eline vereceğim ki Allah onu sever; o da Allah’ı sever. Yarın bu sancağı böyle bir insana vereceğim. Allah onu sever; o da Allah’ı sever. Allah’ın âşıklısı ve Allah’ın da sevgili kulu. Bu sancağı öyle bir insana vereceğim.”

Sahabe-i kirâm ertesi sabahı zor etti. “Acaba Peygamber Efendimiz sancağı hangimizin eline verecek?” diye hepsi temenni ettiler. “Keşke benim elime verse de Allah’ın sevdiği kul ben olmuş olsam.” diye temenni ettiler.

Hız. Ömer *radiyallahu anh* diyor ki; “Ömrümde hiçbir şeyi bu kadar arzu etmemiştim. ‘Bana verse de Hayber’i ben fethetsem.’ diye çok canım çekti.”

Ertesi gün namazdan sonra Peygamber Efendimiz şöyle baktı, baktı, baktı. Herkes “Beni görsün, bana işaret etsin.” diye heves-

lenirken Peygamber Efendimiz; “Ali nerede?” dedi.

Dediler ki;

“Yâ Resûlallah! Gözü fena halde ağrıyor. Geceleyin çok fena göz ağrısı tuttu. Gözü rahatsız; onun için gelemedi.”

“Onu bana çağırın” dedi. Hasta iken çadırdan Hz. Ali Efendimiz’i çağırttı. Mübarek ağızıyla, tükürüğü ile şöyle gözlerini mesh etti. Gözünün ağrısı, sızısı, şikayeti geçti. Sancağı onun eline verdi.

Ondan sonra o, Hayber kalesini fethetti. Kale müstahkem bir kaleydi. Yüksek duvarlıydı. Öyle kolay fethedilecek bir yer değildi ama Hz. Ali Efendimiz Allah’ın arslanı, Allah yardım edince oluyor. Böyle bir mübarek. Aşere-i mübeşşere’den.

العشرة المبشرة بالجنة في حياتهم

el-Aşeretü’l-Mübeşşeretü bi’l-cenneti fi hayâtihim. “Hâl-i hayatındayken, hayattayken, daha ölmeden evvel cennetle müjdeleyen bazı insanlar var.”

Hz. Ali onlardan birisi. *el-Aşeretü'l-Mübeşşeretü*. Biz kısaca *Aşere-i mübeşşere* diyoruz. On kişi var ki daha bunlar hâl-i hayatında iken -daha ölmemişler- Peygamber Efendimiz tarafından; “şu cennetlik, şu cennetlik” diye müjdelenmişlerdir. Siyah levhalara yazılan isimler. Burada Hz. Hasan Efendimiz'in ismi var. İşte camilerde o *Aşere-i mübeşşere*'nin ismi yazılı.

Hz. Ali Efendimiz, *Aşere-i mübeşşere*'den biri. Peygamber Efendimiz'in damadı, yeğeni, Allah'ın arslanı. Cennetle hâl-i hayatında müjdelenmiş, cennetlik bir insan. Kahraman, mücahit, güzel silah kullanan, güzel söz söyleyen bir insan. O rivayet etmiş.

Hz. Ali Efendimiz'in rivayet ettiği hadîs-i şerîfleri ben niye bu kadar büyütüyorum?

Şu bakımdan üzerine bastırmayı istiyorum; Hz. Ali Efendimiz'le ilgili rivayetleri özellikle belirtmek istiyorum:

Hz. Ali'yi sevip de; “Ben aleviyim.” diyen insanlar var. Hz. Ali ye bağlı olan insanlar... “Ben aleviyim, Hz. Ali taraftarıyım. Aman yâ Ali!” diyen, Hz. Ali'ye bağlı insanlar var. Tamam.

Peygamber Efendimiz'in bu mübarek damadı, bu Allah'ın arslanı, bakalım neler söylemiş? Peygamber Efendimiz'den neler duymuş, neler nakletmiş? "Bilsinler de, onlar da Hz. Ali Efendimiz'in yolundan yürüsünler." diye, onun için özellikle bunları da seviyorum.

Radyoda, televizyonda konuştuğum zaman da; "Bak bu Hz. Ali'nin rivayet ettiği, beğendiği, anlattığı, öğrettiği hadîs-i şerîftir." diye ayrıca ondan da söylüyorum.

Sizler de o maksatla hatırınızda tutup söyleyebilirsiniz. Hz. Ali'yi hepimiz seviyoruz ama bir de "Hz. Ali taraftarıyım." diyen insanlar var. Onlara da ayrıca söylemek uygun olur.

Ya Ali! "Ey Ali!" Inne'l-İslâme uryânün.
"İslâm çırılçıplaktır, üryandır."

Üryan kelimesini hepimiz biliyoruz. İslâm üryandır, elbisesizdir. Hiç üzerinde elbise ciği yoktur. İslâm çıplaktır.

Libâsühü't-takvâ. "İslâm'ın elbisesi takvâdır."

İslâm, takvâyı giyindi mi güzel olur.

Çıplak insan iyi olur mu?

Olmaz. Bir kere insanların farz olan, örtünmesi gereken yerleri var. Öyle hamamdaki gibi giyinmezler. Hamamın çok büyük olmasını da söylemişler. Belli bir ölçü söylemişler. Daha geniş ölçüdeki yerde tamamen soyunmayı uygun görmemişler. Hatta edepli ecdadımız, peştemal kullanır öyle yıkanmışlar. Kendisi yalnız olduğu halde bile hamamda peştemalle örtünüp peştemal tutup öyle yıkanmış. Edebe bak!

Kimden korkuyor bunlar?

Kimse yok ki. Daracık bir duş yeri.

Kimden korkuyor da böyle yapıyorlarmış?

Meleklerden utanırlarmış.

Evliyâullahtan bir zât, bir velî ne diyor?

“Sen, insanların yanında yapmadığın edepsizliği yalnız kalınca yapıyorsun. Senin meleklerle inandığın nerede kaldı. Melekler senin yanında değil mi? Omzunda melek yok mu?”

كِرَامًا كَاتِبِينَ

*Kirâmen Kâtibîn*¹ yok mu? Vücudunda üç yüz altmış tane melek vazifeli değil mi?”

Gözünü koruyor, kulağını koruyor, ağzını koruyor. Her şeyini koruyan vazifeli melekler var.

Demek ki sen, insanlardan utanıyordun da onlardan utanmıyordun. Nerede kaldı senin meleklerle inandığın?

Âmentü billâhi diyorsun. *Ve melâiketihî*. “Meleklerine de inandım.” diyorsun. Nerede kaldı meleklerle inandığın?

İnansen yapmazsın. Yalnız kalınca da meleklerden utanmıyorsun. Zaten Peygamber Efendimiz hadîs-i şerîfinde söylemiş.

“Bir insan yalnız kaldığı zaman kusur günah işlemesin. Yanındaki meleklerinden utansın.” diye de buyurmuş. O konuda hadis de var.

ليستحيى من ملائكته

Li yestahyî min melâiketihî. “Meleklerinden utansın.” diye de hadîs-i şerîfte var.

---

¹ 82/İnfitar, 11.

Soğan sarımsak yersek rahatsız oluyorlar. Melek bunlar. Misvak varsa hoşlarına gidiyor. Güzel koku sürünürsek hoşlarına gidiyor.

Sağdaki melek, soldaki meleğin amiri. “Dur” dediği zaman bu yazamıyor. Sağdaki sevapları yazıyor. Soldaki günahları yazıyor. Sağdaki; “Dur bakalım, belki tevbe eder.” diyor. Bunu biraz durduruyor. Biraz durduruyor ama tam durduramıyor. Belli bir zaman sonra tevbe etmezse o zaman yazıyor. Melekler var. Nerede kaldı senin ona inandığın?

Hâsılı bizim terbiyemizde, bizim örfümüzde üryanlık, çıplaklık hoş bir şey değil. Belki Hollanda’da başka türüdür. Belki onlar fabrikalarda çalıştıktan sonra yıkanırken birbirlerine baka baka üryan yıkanıyorlar. Onlara karışmayız. Biz müslümanız.

b. Setr-i Avret

Müslümanlıkta avret mahallerinin örtülmesi, *setr-i avret* vardır: Erkeklerin göbekten dize kadar, Kadınların ise yüzü, eli, ayakları hariç her tarafı örtülecek. Kadınların yüz, el, ayak bilekten aşağısı. Her tarafının örtülmesi lazım. Kadınların daha iyi örtünmesi lazım.

Hocam tepeden tırnağa örtünüyor. Ayağına streç pantolon giyiniyor. Yapışık pantolon. Çorap gibi. Çorap pantolon giyiniyor!

Olmaz! Giyinmiş sayılmaz! Peygamber Efendimiz diyor ki;

“Âhir zamanda bir takım kadınlar olacak...”

كاسيات عاريات

Kâsiyâtün âriyâtün. Âriyât, “üryanlar” demek, “üryan kadınlar” demek.

“Hem giyinmiş hem çıplak kadınlar.”

Kâsiyât, “kisveli.

Kâsiyâtün âriyatün. “Giyinmiş ama çıplak.”

Bu nasıl olur?

İşte böyle vücuduna yapışık giyinirsen, her tarafın belli olursa o zaman giyinmiş gibi olmaz. Ya da şeffaf giyinirsen her tarafın görünürse olmaz. Giyinmek bile örtecek şekilde olacak. Görünmeyecek şekilde olacak, üryan olmayacak.

İslâm tek başına çıplaktır.

İnsan; *Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühû ve resûlühû* dedi. “Ben müslümanım.” dedi.

Âmentü billâhi ve melâiketihî ve kütübihî ve rusûlihî ve'l-yevmi'l-âhiri ve bi'l-kaderi hayrihî ve şerrihî mina'llâhi Teâlâ ve'l-ba'sü ba'de'l-mevti hakkun eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühû ve resûlühû dedi. “Ben müslümanım.” dedi.

Tamam, sen müslümansın ama senin Müslümanlığın daha çıplak!

Libasühü't-takvâ. “Bunun elbisesi takvâdır”

İyi Müslümanlık takvâ ile olur.

Takvâ ne demek?

Takvâ, “korunmak” demek. “Vikâye olunmak” demek. *Vikâye* kökünden bir mastar bu. *Vikâye* bir mastar, takvâ bir mastar. İkisi de fiilin adı, mastar. *Vikâye* “korunmak” demek.

Ne demek korunmak?

“Günahlardan korunmak” demek.

Başka ne olabilir?

“Cehennem ateşine düşmekten korunmak” demek.

Ve'tteku'n-nâr. “Cehennemden korunun.” demek. *Ve'ttekullâh.* “Allah'tan korunun.” demek.

İnsan Allah'tan niye korunacak?

Günahı işlerse belasını bulur, cezasını çeker, Allah'ın gazabına uğrar da ondan.

Ve'ttekullâh var Kur'ân-ı Kerîm'de; “Allah'tan sakının, çekinin, korunun.”

فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

Bakara, 2/24

*Fe'tteku'n-nâre'lletî ve kûdühe'n-nasü ve'l-hicâreh.*²

“Ateşten sakının.” diye geçiyor. Demek ki “sakınmak” diye de geçiyor.

Sakınma olacak. Siz ve biz müslümanlarda, kadın ve erkek müslümanlarda, bütün iman edenlerde bir sakınma, çekinme duygusu olacak. Yaptığı işi ölçecek, biçecek. “Ben

² 2/ Bakara, 24

bunu yaparsam Allah kızar mı, kızmaz mı? Gazap eder mi, etmez mi? Memnun olur mu, olmaz mı? Razi gelir mi, razı gelmez mi? Bu işi yaparsam cehenneme düşer miyim, cayır cayır yanar mıyım yanmaz mıyım?” diye düşünüp sakınmak olacak; öyle yapacak. O duruma düşürecek kötü işlerden sakınmak olacak.

İşte İslâm o zaman giyimli olur. O zaman güzel olur. Hepimizin takvâlî olması lazım.

Allahu Teâlâ hazretlerinin Kur’ân-ı Kerim’deki pek çok âyette bize tavsiyesi böyle:

“Müttakî olun, takvâ sahibi olun.” *İtteku’llâh, fe’tteku’llâh, ve’tteku’llâh*. Çeşitli şekillerde geliyor, çeşitli âyetler var.

*Fe’tteku’n-nâre’lletî ve kûdühe’n-nasü ve’l-hıccâreh.*³ “Yakıtları, içinde yanacak şeyleri, taşlar ve insanlar olan cehennemden kendinizi sakının, koruyun.”

اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

Ve’tteku’llâhe hakka tükâtihi. “Allah’tan hakkıyla korkun.” *Ve la temûtünne ve*

³ 2/Bakara, 24.

*entüm müslimûn*⁴ “Ancak müslüman olarak ölmeyi ayarlayın, ona gayret edin. Başka bir şekilde ölüp de âhirete berbat gitmeyin. Allah’tan korkun.”

وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

*Ve'tteku'llâh inna'llâhe habîrûn bimâ ta'melûn*⁵ “Allah’tan korkun. Allah yaptıklarınızı biliyor.”

*Ve'tteku'llâh, ve'tteku'llâh. Çok.*⁶

Ve riyâşühü'l-hüdâ. “Ve süsü, ziyneti...”

Riyâş, rîş, “süs, ziynet” demek. İnsanın sırf örtünmekten öteye bir de süslenme arzusu vardır. Süslü, güzel giyinme isteği vardır. Biz bazı şeylerin güzel olmasına dikkat ederiz. Elbisemiz iyi olduğu zaman hoşumuza gider Berbere gideriz, süsleniriz, tıraş oluruz. Kadınlar *hulliyât* takarlar, bilezik, küpe, gerdanlık. Bunlar süsler.

---

⁴ 3/Âl-i İmran, 102.

⁵ 5/Maide, 8.

⁶ Kur'an ayetlerinde *وَاتَّقُوا اللَّهَ* şeklinde 30 defa geçmektedir.

Ziyneti *hidâyet*'tir, *hüdâ*'dır. "Hidayet yolunda yürümek, yanlış iş yapmamak, Kur'ân-ı Kerim'in yolunda yürümek."

الْم. ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ⁷

*Elif, lâm, mîm. Zâlike'l-kitâbü lâ raybe fîhî. Hüden li'l-müttakîn*⁷

Kur'ân-ı Kerim için *hüdâ* deniliyor. *Hüden li'l-müttakîn*. "Müttakîler için *hüdâ*'dır" deniliyor. Yol göstericidir, kılavuzdur, hidayettir.

Kur'ân-ı Kerîm öyle olduğuna göre demek ki insan takvâ ehli olacak, Kur'an'a tam uyacak ki süsü, ziyneti tam, güzel giyimli bir insan gibi olsun. Üstüne daha kıymetli giymek gibi. Hani birisi üstüne basit elbiseden, daha güzel elbiseler ya onun gibi.

Ve zînetühü'l-hayâ.

İnsanın ilk elbisesi takvâdır. Kıymetli elbisesi, hidayettir. Daha güzel süsü, ziyneti de hayâdır; utanmak.

Utanmak, hayâ etmek, Peygamber Efendimiz'in tavsiye ettiği bir şeydir:

⁷ 2/Bakara, 1-2.

Bir ağabey kardeşini kenara kısıtırmış; “Yahu, sen çok utangaçsın. Biraz bu utangaçlığı yırt. Biraz çalış, çabala, utanmayı bırak!” diye nasihat ediyormuş.

Peygamber Efendimiz ona buyuruyor ki,

دَعُهُ فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ

Da'hü fe-inne'l-hayâe mine'l-îmân.

“Onu kendi hâline bırak; çünkü utanmak imandandır.”

Utanma duygusu güzel bir şey. Utanmazlık güzel değil.

Ama utanmak nasıl olacak?

“Namaz kıl oğlum!”

“Utanıyorum, kılmam.”

“Kapan kızım.”

“Arkadaşlarımdan utanıyorum, kapanmam.”

Bu utanma değil. Bu laf dinlememe, Allah'ın emrini dinlememe.

Utanmak Allah'tan olacak. “Allah'a söz verdim. Sözümde durmazsam olmaz. Ben Kur'an'a inanmışım, Kur'an'a uymazsam ol-

maz. Ben müslümanım; Müslümanlığın ahkâmına uymazsam olmaz.” diye olacak.

Yoksa, “Çekiniyorum işte bilmem, görür- lerse ayıp gibi geliyor bana.”

Olmaz! İnsanlardan değil, Allah’tan utanacak, Kur’an’dan utanacak, meleklerden utanacak. Yoksa Allah’ın emrettiği şeyi yapmak da kınayanın kınamasına bakmamak;

وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ

*Ve lâ yehâfûne levmete lâim,*⁸ “Ayıplayanın ayıplamasına aldırılmamak, doğru bildiği işi yapmak” İslâm’ın şiarıdır.

Namaz vakti gelmiş, havaalanında başka yer yok. Eve kadar gidecek olsa namaz kaçacak.

Şimdi bu adam ne yapsın?

Namazı burada kılsın.

“Utaniyorum, insanlar bana bakacak!” Bakarsa baksın yahu, Allah Allah! Çıkarırsın ceketini, koyarsın yere, kibleyi tayin edersin, Allahu ekber dersin, namazını kılsın.

---

⁸ 5/Maide, 54.

Cenâb-ı Hakk'tan utanacak. Yoksa kullardan veyahut iyi bir şey yaparken başkalarının bakışından utanmak değil. Hayâ bu tarzda olursa güzel.

Ve imâdühü'l-vera'. "Ve bu dinin, İslâm'ın direği, *vera'*dır. Vera' ne demek?

"Şüpheli şeylerden bile kaçınmak, titiz müslüman olmak" demek.

Şu yemek helal mi, haram mı?

Şüpheli, tamam. İhtiyaten ben bunu yemeyeyim. Ya haramsa günaha girerim.

Şunu yapmak doğru mu yanlış mı?

"Pek de iyi değil gibi ama pek de bilmiyorum."

İhtiyaten bunu yapma. Çünkü böyle haramlara yaklaşılan, ayağı kayıp düşüverir. En iyisi yaklaşmamak. Vera' "yaklaşmamak" demek, "şüpheliden sakınmak" demek.

Peygamber Efendimiz bunu da tavsiye ediyor. Şüphelendiği şeyden uzak durmayı, haramlara yanaşmamayı tavsiye ediyor. Dikkat etmeli. Çünkü bulaşırsa temizlenmesi zor olur. Günaha düşerse çıkması zor olur.

Ve melâkühü'l-amelü's-sâlihi.

“İslâm’ı ayakta tutan şey” demek. Onsuz olmayan şey.

Mesela araba ne ile çalışıyor?

Arabanın her şeyi var. Dört tekerleği var, vitesi var, direksiyonu var. Ama çalışmıyor.

Neden?

Aküsü yok da ondan. Akü olmadan çalışmaz. Tamam, aküsünü de koyduk. Yine basıyorum yine çalışmıyor. Benzini yok. Tamam benzin olmazsa yine çalışmaz. Bir şeyin onsuz olmayacağı şeye *melâki* derler, illa o olacak da, o iş ondan sonra olacak.

İslâm’ın da *melâki*, onsuz olmayacak olan, o olmadığı zaman olmayan asıl malzemesi nedir?

el-Amelü's-sâlih. Amel-i sâlih işlemektir.

Sâlih ne demek?

“İyi” demektir Arapçada.

Amel ne demek?

“İş yapmak” demek. İnsanın fiilinin, icraatının iyi olması lazım. İyi icraat yapması lazım.

“Ben müslümanım.”

Nerden belli?

Camiye gitmezsin, oruç tutmazsın, namaz kılmazsın, zekât vermezsin...

“Elhamdülillah benim kalbim temiz, kalbime bak.”

Ben senin kalbini nereden göreyim? Görmüyorum ama senin kalbinin temiz olmadığı kanaatindeyim. Kalbin temiz olsa Allah’tan korkarsın, ibadetlerini yaparsın.

“Benim kalbim temiz!”

Bir Arab’ı Eyüp camiine götürdüm. Arabistan’da bir fakültenin dekanı, başkanı geldi. Ben de “Misafirdir.” diye aldım. “Araptır.” diye, “Müslümandır.” diye aldım, Eyüp Sultan camiine götürdüm. Ebû Eyyüb el-Ensârî *radıyallahu anh* hazretlerinin İstanbul’daki camisine götürdüm. O mübarek zâtın kabrini ziyaret ettik. O sırada baktık on dört, on beş yaşlarında bir kız mini etek giymiş, şişmanca, kısa kollu, japone kollu, açık gö-

ğüslü. Bir de küçük çocuk var. Orada da güvercinler var. Oradan oraya uçuyor. Çocuk güvercinleri kovalıyor. Bu kız da, -kazık gibi, yalı kazığı gibi- koca kız da; “Çocuk düşmesin.” diye peşinden koşuyor. Eğiliyor, kalkıyor.

Yanımda Teknik üniversiteden Arapça bilen bir arkadaş vardı. “Kardeşim, bak burası mübarek bir yer. Sahabe mescidinin avlusu. Sonra bu mescidin arkasında kabirde yatan zât, Peygamber Efendimiz’in mihmandarı, büyük zât. Buraya böyle açık saçık gelinir mi? İnsan uzun entari giyer, başını örter. Ne bu hal?” dedi.

“Siz benim kalbime bakın, benim kalbim temiz!” diyor. Bunu da öğretmişler millete, önüne gelen bunu söyleyip kendisini böyle savunuyor. Allah’ın rızasına uymayan işi yapıyor. Ondan sonra da kalbinin temizliğini iddia ediyor.

Bir âlet bulacağım; şu kalp temizliğini ölçen bir âlet... Başka çaresi yok. Bağlayacağım adamı, -tansiyon cihazından nasıl biliniyor- “Gel bakalım, kalbin temiz mi?” diyeceğim.

Röntgen falan var. Ciğerlerini görüyorlar. Tansiyon cihazından tansiyonunu ölçüyorlar. Biz de öyle bir âlet buluruz. Kalbin temiz mi değil mi anlaşılır.

“Kalbim temiz!” diyor. Senin kalbin temizse bu ne biçim temizlik! Sonra kalbin temiz olur da başkasının kalbi fesat olur.

c. Tesettür neden?

Kem gözlere, kötülere karşı da korunmak. Soğuktan korunmak, sıcaktan korunmak, böceklerden, haşerattan korunmak, kötü gözlerden de korunmak. O da var tabii. Asıl tesettür o; kötülerden korunmak.

Onun için senin kalbin istediğin kadar temiz olsun, karşı tarafın kalbi kötü olduğu zaman yine olmaz.

Demek ki ne olacak?

İslâm olunca icraat olacak. İnsanın icraatı imanına uygun, iyi icraat olacak.

“Tamam, bu adam iyi müslüman.”

Nereden biliyorsun?

Bildiğim kadarıyla Kur’ân-ı Kerîm’i, Peygamber Efendimiz’in sünnet-i seniyyesinin

icabını yerine getiriyor. Her şeyi güzel güzel yapıyor, yalan söylemiyor, dürüst iş yapıyor. Arkadaşlığı vefalı, sözüne sâdık, emanete riayetkâr, cami hizmetlerine koşar, iyilik sever, evine insanları çağırır, misafir eder. Tamam, sayıyor sayıyor... Güzel şeyler.

İslâm'ın vazgeçilmez esaslı parçaları nelerdir?

Amel-i sâlih'tir. Amel-i sâlih olmadan, ilmi ile âmil olmadan, bildiğini uygulamadan, iyi işler yapmadan olmaz.

وَأَسَاسُ الْإِسْلَامِ

Ve esâsü'l-İslâmi. “İslâm'ın esası, temeli, aslı.”

Şimdi burasını söylemeyeceğim. Size bir dakika düşünme vakti vereceğim. İslâm'ın temeli nedir acaba?

Bunlarını hepsini sayıyor. Bunların hepsi güzel.

“İslâm çıplaktır ama bunun asıl libası takvâdır. Daha iyi libası, hidayettir. Süsü hayadır, direği şüpheli şeylerden kaçınmak,

şüphelilere yanaşmamaktır. Asıl malzemesi *amel-i sâlih*'tir..."

Ve "İslâm'ın temeli" kendi kendinize düşünün bakalım, nedir?

Bir dakika size müsaade. Bilene yüz tane yıldız. Beş tane, on tane değil, yüz tane yıldız. Demin okudum ama Arapçasını bilmediğiniz için, bilenler hariç ötekiler kaçırmıştır. "Hiç tahmin edemezsiniz." diye düşünüyorum.

Acaba İslâm'ın temeli, ta temeli, asıl temeli neymiş? Peygamber Efendimiz ne demiş acaba?

Şimdi asıl, tam şurada kürsüyü bırakıp aşıya ineceksin. Kapıdan çıkıp gideceksin. Bütün cemaat peşinden koşacak;

"Hocam meraktan çatlıyoruz. Temeli ne imiş, ne olursun söyle!" diye. Nazlanacaksınız, nazlanacaksınız. "Temeli nedir?" diye söylemeyeceksin. Millet merak edecek.

Muhterem kardeşlerim!

İslâm'ın temeli;

Hubbî, "Beni sevmektir." diyor, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz. Resûlullah'ın âşıklısı olmak.

Ve hubbû ehl-i beytî. "Beni ve benim aile efradımı sevmektir."

Fatımamı sevmektir, Âişemi sevmektir, Haticemi sevmektir...

Peygamber Efendimiz'in her şeyini seviyoruz. Sakalının, saçının kılını bile seviyoruz; "Ramazan gelse de ziyaret etsek, yüzümüzü, gözümüzü saçının telinin olduğu şişeye sürsek" diye salât-u selamlar, el pençe divan durarak, kırk tane bohçayı açarak, kılına bile ne kadar sevgi ve saygımız var.

Tıraş oldukça sahabe-i Kiram "yadigâr" diye, Peygamber Efendimiz'in saçlarını saklamış.

Yere düşürmezler mi?

Abdest aldığı zaman ki abdest alma sularını bile muhafaza ederlermiş.

Bu dinin temeli ne imiş?

Şimdiye kadar hangi hoca söyledi? Duydunuz mu?

Belki bu hadîs-i şerîf olmadığı için başka başka şeyler söylenmiştir. “Beni sevmek bu dinin temelidir.” diyor Peygamber Efendimiz. “Bu dinin temeli beni sevmektir.”

Evet, bizim ezanımız da *Eşhedü en lâ ilâhe illallah* der, *eşhedü enne Muhammeden Resûlullah* der. Ezanımızda Peygamber Efendimiz’in ismi vardır. Mü’min olmak için kelime-i şehadetimizin birinci cümlesinde *lâ ilâhe illallah* var, ikinci cümlesinde *Muhammed Resulullah* var.

Peygamber Efendimiz’i sevmek...

Hatta bir hadîs-i şerîfte Peygamber *salallahu aleyhi ve sellem*; -sahih hadîs-i şerîf.-

İsterse almaz. İnsanı yaşatan, öldüren, Allah *celle celâlühû*.

“Canım, hayatım, nefsim elinde olan Allah *celle celalühû*’ye and olsun, yemin olsun ki;

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ
وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

Lâ yü'minü ehadüküm. "Sizden biriniz hakiki mü'min olmuş olamaz." *Hatta ekûne ehabbe ileyhi min vâlidih^ı ve veledihî.* - *ve'n-nâsi ecmaîn* diye rivayetler de var- "Beni babasından da, evladından da daha çok sevmedikçe hakiki müslüman olmaz."

Muhterem kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz'i sevmemiz dinin temeli, esası. Ve onun ailesini, efradını, çoluk çocuğunu, zürriyetini sevmek, dinin esası, temeli. Şimdi burada kendimizi yoklayalım. Ben Anadolu'da çok gezdim. Siz de buralara geldiniz. Bu kadar yaş yaşadınız. Sizin de bilginiz, görgünüz vardır.

Resûlullah'ı sevmek, Resûlullah'ın muhabbeti gönlünde olmak, Resûlullah'a âşık olmak, "Resûlullah" deyince gözleri yaşarmak, "Canım kurban olsun senin yoluna; adı güzel, kendi güzel Muhammed." diyebilmek.

Yunus'un daha nice güzel ilahileri var:

Aşkın ile âşıklar, yansın yâ Resûlallah.

İçip aşkın şarabın, kansın yâ Resûlallah.

gibi ilahiler var.

O Yunus Emre gibi, o Mevlânâ Celaledin-i Rûmî gibi, o Eşrefoğlu gibi, o Hacı Bayram-ı Velî gibi tanıdığımız, bildiğimiz, hürmet ettiğimiz, sevdiğimiz o mübareklerin yazdıkları kitaplar, yazdıkları âşıkâne şiirler, ilahiler, okuduğumuz o sevgi hep Peygamber Efendimiz'i anlatıyor.

Mevlid'i okuyoruz. Süleyman Çelebi, *Mevlid*'i yazmış. Okudukça, güzel güzel dindikçe gözlerimiz yaşıyor, ürperiyoruz. Doğum anlatılırken, el pençe divan duruyoruz, ayağa kalkıyoruz. Salât ü selam getiriyoruz.

Resûlullah'ı böyle candan sevmemiz lazım; dedelerimiz gibi, dedelerimizin yaptığı gibi... Hatta çocuklarımızı da, Resûlullah'ın sevgisiyle, Kur'ân-ı Kerîm'in sevgisiyle, bu iki sevgiyle beslememiz, yetiştirmemiz, öyle büyütmemiz lazım.

Çocuk Kur'an'ı sevecek bir, Peygamber Efendimizi sevecek iki. Nasıl yaparsan yap. Hediye mi alırsın, ne siyaset kullanırsan kullan. Çocuk Peygamber-i Zîşânımız'ı sevecek.

Ve siz Peygamber Efendimiz'i seviyorsunuz. "Siz" dediğim, yetişkin insanlar; yaşını

başını almış, işinde gücünde, yuva kurmuş, çoluk çocuğa karışmış insanlar Peygamber Efendimiz'i seviyorsunuz.

Resûlullah'ı sevmenin sonucu nedir, alameti nedir? Ne olacak?

“Resûlullah'ı seviyorum.”

Tamam, kaç defa rüyada gördün? Aç tavuk rüyasında yem görür. Sen Resûlullah'ı kaç defa rüyada gördün, söyle bakalım. Bana söyleme de kendi kendine söyle. Herkesin meziyeti, kusuru kendisine kalsın.

Aç tavuk rüyada yem görür müymüş?

Öyle diyor dedelerimiz. Onu bir şey anlatmak için söylüyor. Ama ben kendim geceleyin yemek bulamaz da aç yatarsam hakikaten, kızartmalar, kebaplar, tatlılar, baklavalar, kaymaklar görüyorum. Tamam, insan böyle şeyler görüyor. Çünkü canı yemek istiyor, yemek isteyince de, beynine baskı yapıyor, öyle yemekli şeyler görüyor.

Sen Resûlullah'ı kaç defa rüyada gördün?

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'i seviyorsan, gece gündüz işin onu anmaksa, - seviyorsan bir kere, öyle olacak.-

Resûlullah'ı sevmenin başka ne sonuçları var? Resûlullah'ın hayatını öğrendin mi? Resûlullah'ın sünnet-i seniyye'sini, sünnetini biliyor musun?

İşte bazı sünnetleri yapıyoruz. Elhamdülillah, namazdan evvel dört rekât sünnet kılıyoruz, sonra iki rekât sünnet kılıyoruz. Tamam, sünnetine uymak sevginin alametlerinden birisi. Hayatını, sîretini, sûretini bilmek, okumak ve öğrenmek sevginin alametlerinden birisi.

Bir de ümmetine sevgi ve muhabbet beslemek ve bir de ümmetine hizmet etmek. Ümmet-i Muhammed'e hizmet etmek.

d. Salavat-ı Şerifeyi Sürekli Hale Getirmeliyiz

Neden ediyorsun?

Peygamber Efendimiz'in ümmeti. Ümmet-i Muhammed'i seviyorum. Peygamber Efendimiz'i seviyorum.

Ona hizmet etmek. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'e salât-ü selâmı çok getirmek. Bir insan, bir çocuk, çikolatayı çok seviyorsa; "çikolata, çikolata, çikolata" der. Şekeri çok seviyorsa "şeker" der. Müslüman da Peygamber *Sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'i çok salât-ü selâm ile yâd edecek.

Nasıl olacak?

Günde en az yüz defa salavât-ı şerîfe getireceksiniz. Bu vaazdan sonra, bu sözlerden sonra, bu hadisi dinledikten sonra elinizde tesbih, her gün yüz defa Peygamber Efendimiz'e salât-ü selâm getirmek vazifeniz olsun.

Çünkü bir insan Peygamber Efendimiz'e günde yüz defa salavat getirirse Allah onun yüz tane işini görür, yüz tane hacetini reva eder, ona yüz tane mükâfât verir. Otuzu bu dünyaya ait, yetmişi âhirete ait. Dünyası da mamur olur, âhireti de mamur olur.

Peygamber Efendimiz'e yüz salavat getireceksiniz, bir.

Peygamber Efendimiz'in sünnetini okuyacaksınız, öğreneceksiniz. Evinde hangi ha-

dis kitabı varsa git kütüphaneyi karıştır. Yıldızlı yıldızlı, ciltli ciltli, güzel güzel kitaplar.

Hangisi Peygamber Efendimiz'i anlatıyor, hadîs-i şerîflerini anlatıyor. *Riyâzü-s-sâlihîn*, *Sahih-i Buhârî*, *Sahih-i Müslim*, *İmam Ebû Dâvud*, *Tirmizî*, *Neseî*, *İbn-i Mâce*.

Tamam, hangisi varsa en kısasından, en incesinden, en kolayından başla. Şu Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şerîflerini bir oku.

Bakalım Peygamber Efendimiz neler söylemiş?

Yüz salavat-ı şerîfe getireceksin. Evindeki hadis kitaplarını bulacaksın. Her gün çoluk çocuğunu da toplayacaksın; Peygamber Efendimiz'in hadislerinden üç tane, beş tane, on tane onlara okuyacaksın. Bunun çok faydası var.

Ben, Kennedy'nin hayatını okudum. Amerikan reisicumhuruydu da Texas'ta vuruldu öldürüldü ya. John F. Kennedy. Adamın nasıl yetiştiğini okudum. *Fazilet Mücadelesi* diye bir kitap. Bütün Kennedylere okumuş, senatör olmuşlar, bir tanesi başkanlığa kadar yükselmiş. Okudum:

Her akşam sofrada babasının emrinde masanın etrafında otururlarmış. Babası ile çocuklar, aile meclisi ciddi meseleler konuşurlarmış. Çocuklarla ciddi meseleler konuşmak çocukları eğitir, çocukları geliştirir.

Çocukları ciddiye alacaksınız. Çocuklara büyük insan muamelesi yapacaksınız ki büyük insan olacaklar. Yoksa döverseniz, iterseniz, "sus" derseniz, alay ederseniz, dalga geçerseniz, "Şu aldı getirdi, bu götürdü." bilmem ne olmadık şeylerle çocuğunuzu yetiştirirseniz çocuğunuzu mahvedersiniz.

Çocuğa ciddi insan muamelesi yapacaksınız. Çoluk çocuk, hanım, akşam yemeğinizi yediniz mi? Yediniz. Namazlar bitti mi? Bitti. Oturun bakalım. Üç tane, beş tane hadîs-i şerîf okuyacaksınız. Sen ne anladın söyle bakayım, sen ne anladın söyle bakayım.

Dinimizde anlaşılması en kolay olan dini bilgiler hangileridir?

Hadislerdir, çok kolay anlaşılır. Tefsir zor anlaşılır, fıkıh zor anlaşılır, derin bilgi ister. Düşünmek ister. Herkes onu düşünemez. Çocuğun yaşının üstündedir, herkes anlayamaz.

Ama en kolay şey hangisidir? Herkesin anladığı en kolay malzeme hangisidir?

Hadîs-i şerîfler. Çünkü Peygamber Efendimiz hadîs-i şerîfleri herkesin anlayabileceği şekilde söylemiştir. Avam da, havas da, bilgili de, cahil de, bedevi de, şehrili de anlayacak gibi çok güzel konuşmuştur, benzetmeli konuşmuştur. Anlaşılacağı bir şekilde konuşmuştur, akıllarının ereceği şekilde konuşmuştur. Hadîs-i şerîfleri herkes anlar.

Ben kendimden biliyorum. Kendim ilkokulda iken babamın dükkânına gittiğim zaman, üst kattaki *Sahih-i Buhârî*'lerin kara harfli, asıl hadis kısımlarını okurdum da izahat kısımlarına aklım ermezdi. Kara harfli hadis kısımlarını okurdum. Ama aşağıdaki izahat kısmına gelince, ilkokul talebesi bile değilim tabi orasını anlamazdım. Ama beri tarafını okurdum, anlardım. Çocuk bile anlar. Çocuklarınıza beş tane, on tane hadis okuyacaksınız; “Mmübarek Peygamberimiz böyle demiş.” diyeceksiniz.

İki öğrendiğiniz sünnetini tatbik edeceksiniz:

“Yemekten önce elleri yıkamak sünnettir. Besmele ile başlamak sünnettir. Yemekten sonra dua etmek sünnettir. Cuma günü Cuma namazına gelmeden önce bütün vücudunu yıkayıp gusül abdesti almak sünnettir. Güzel koku sünnettir.”

Bakın ne kadar güzel şeyler var. “Dişleri misvaklamak sünnettir. Tırnakları kesmek sünnettir.”

Bunlar Farz değil. Bunları Peygamber Efendimiz öğretmiş. Bunların uygulanması lazım. Resûlullah’ı seviyorsanız böyle yaparsınız. Bunları yaparsanız Resûlullah sizi sever. Sonra sizlerde sevgi meydana gelmeye başlar. Sünnetine uyarsanız bu işler böyle olur. Siz sünnetine uyarsanız Resûlullah da sizi sevmeye başlar. Allah sever, Resûlullah sever. Bir de bakarsınız rüyanızda görüverirsiniz.

“Elhamdülillah, bu gece Resûlullah *salallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’i gördüm.” dersiniz.

Neden oldu, bu bereket nereden geldi?

Sen Resûlullah Efendimiz’in sünnetini uyguladın da Allah da mükâfât olarak, onu

sana bu gece nasip etti, rüyanda onu gördün. Onun için yüz salavât-ı şerîfe vazifeniz olsun. Ben işi sağlama bağlarım. Böyle hatırdaki kalacak şekilde konuşur, lafımı bitiririm.

Bundan sonra her gün vazifeniz, Es'ad hocadan size vazife; yüz salavât-ı şerîfe çekeceksiniz.

“Peki hocam, her hoca gelip de bize yüz tane salavat eklerse bizim hâlimiz nice olur?” der insan içinden, şeytan boş durmaz, bir şey der.

Bunu ben demiyorum, muhterem kardeşlerim!

Sakın yanlış anlamayın. Ben kim oluyorum ki dinde bir şey ilave edeyim, bir şey çıkarayım, bir şey ekleyeyim. Söylemem zaten. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz kendisi söylüyor.

“Allah; yüz tane salavât-ı şerîfe getirenin yüz tane işini görür. Otuz tanesi bu dünyaya ait, yetmiş tanesi âhirete ait. Söyleyin.” diyor.

Allahu Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'de buyuruyor ki;

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

*Inna'llâhe ve melâiketehû yusallûne
ale'n-nebiyy, yâ eyyühe'llezîne âmenû sallû
aleyhi ve sellimû teslîmâ.*⁹ Ahzâb, 33/56

Allah *celle celalühû*'de, melekleri de,
Resûlullah'a salât ü selâm getirirler, salât-ü
selâm ederler. Ey iman edenler! Siz de
Resûlallah'a salât ü selâm ediniz diyor.

Kim?

Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teâlâ hazretle-
ri.

Ben mi söylemişim şimdi?

Ben söylememişim. Allah Kur'an'da söy-
lemiş. Peygamber Efendimiz'e salât ü selâm
getirmek Allah'ın emri.

Yüz tane rakamı nereden çıkıyor?

Peygamber Efendimiz'in tavsiyesi. "Bana
yüz salât ü selâm getirin" diyor.

---

⁹ 33/Ahzâb, 56

Ben ne oluyorum?

Ben rivayet eden.

Burada benim kârım ne? Sen bunu yaparsan sevabı sen alacaksın, mükafât senin. Burada benim kârım ne?

Ben de Resûlullah'ın tavsiyesini size duyurmuş oluyorum. Benim kârım da o. Yüz salavât-ı şerîfe getireceksiniz. Peygamber Efendimiz'in hayatını okuyacaksınız, öğreneceksiniz. Ne sıkıntılar çekmiş. Hepsinden ibret alacaksınız. Hiç yılmamış, dönmemiş.

“Bir elime ay, bir elime güneşi verseniz bu davadan vazgeçmem.” demiş.

Teklif etmişler:

“İslâm'ı anlatmaktan, insanları İslâm'a çekmekten vazgeç. Bizim dinimize dokunma, bizim düzenimize dokunma, bizim düzenimizi bozma, bizim putlarımıza ağır sözler söyleme!” diye pazarlığa oturmuşlar.

“Ne istiyorsun sen? Neden yapıyorsun bunu? Para istiyorsan istediğin kadar para verelim. İstersen seni en soylu, en güzel, en asaletli ailenin kızlarından biri ile evlendirelim. Onlardan verelim, evlen. Mal mülk sahibi

ol, ev bark sahibi ol, istersen sana yönetim verelim, başkanlık verelim; sen yönetici ol.”

Diyor ki; “Bir elime ay’ı, kameri - yapamazlar ya- bir elime güneşi verseniz ben bu davadan vazgeçmem!” diyor.

Neden?

Allah onu Peygamber seçti. O tebligatını yapacak. O bu işi menfaat için yapmadı. Allah rızası için yaptı. Hatta hayatı tehlikeye girdi. Hatta öldürmeye kast ettiler de Mekke’yi bırakıp Medine’ye hicret etmek zorunda kaldı. Peygamber Efendimiz’in bu sebatını öğreneceksiniz. Öğreneceksiniz de İslâm’a nasıl sarılmak gerektiğini oradan çıkaracaksınız.

“Peygamber Efendimiz o kadar sıkıntı çekmiş, İslâm’dan ayrılmamış, ben niye ayrılayım, niye Cuma namazımı bırakayım, niye İslâm’ın emirlerini öğrenmeyeyim, öğretmeyeyim, niye camiye gitmeyeyim? Olur mu hiç öyle şey!” diyeceksiniz.

Hayatını öğrendiğiniz zaman güç alacaksınız. Kafirlerin neler söylediğini öğreneceksiniz, onlara Peygamber Efendimiz’in ne ce-

vap verdiğini öğreneceksiniz vesaire vesaire. Hayatını, sîretini, ahlâkını öğreneceksiniz.

Peygamber Efendimiz'in ahlâkı çok yüksekti.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

*Ve inneke lealâ hulukin azîm.*¹⁰ “Sen muazzam bir ahlâk üzeresin” buyuruluyor.

كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ

Kane hulukuhü'l-Kur'ânü. “Ahlâkı Kur'ân-ı Kerîm'de vardır.”

Resûlullah'ın güzel huyları nerede yazılı?

Kur'ân-ı Kerîm'de yazılı. Kur'ân-ı Kerîm'i okursanız orada cömertliğini de öğrenirsiniz, dürüstlüğünü de öğrenirsiniz, kahramanlığını da öğrenirsiniz, vefalılığını da öğrenirsiniz, hepsi çıkar ortaya.

Hayatını öğrendikten sonra Resûlullah'ın huylarını alacaksınız. Sünnetine uyacaksınız, sünnetini öğreneceksiniz, çoluk çocuğunuza da öğreteceksiniz.

¹⁰ 68/Kalem, 4.

Kennedy, büyükbaba Kennedy çocuklarını nasıl her akşam sofrada eğitmiş de senatör, başkan yapmışsa, siz de çocuklarınıza her akşam Kur'an'ı, hadisi öğretin de onları evliyâ yapın. Sizin çocuğunuz da evliyâ olsun. Evliyâ babası olun.

Kur'an ehli olsun. Öyle yetiştirin çocuğunuzu. Çocuklarınıza Kur'ân-ı Kerîm'i öğreteceksiniz Hadîs-i şerîfleri öğreteceksiniz, bir de Ümmet-i Muhammed'e hizmet edeceksiniz. Bir hizmet yapmışsınız, bir cami kurmuşsunuz. -Siz buradan gidersiniz, kesin dönüş yaparsınız.- Bu cami burada kaldıkça buraya para verenler sevap kazanır. Bir hayır, tamam.

Çeşit çeşit hayırlar vardır. Bosna'daki kardeşlerimize yardım ettik, Somali'deki kardeşlerimize yardım ettik, Çeçenistan'daki kardeşlerimize yardım ettik. Zekât paralarımızı gönderdik. Kurbanlarımızın paralarını verdik; "Oralarda kesilsin, zavallılar et yiyemiyorlarmış, yesinler." dedik. Tamam, bunların hepsi güzel şeyler.

Ümmete acıyoruz. Ümmet-i Muhammed'in fakirlerine acıyoruz, yardım ediyoruz.

Ümmeti kollayacağız, Ümmet-i Muhammed'e acıyacağız, Ümmet-i Muhammed'e rahmedeceğiz, merhamet edeceğiz, yardım edeceğiz. Çünkü komşusu açken, tok yatan iyi müslüman değildir. Çalışma yapacağız aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allahu Teâlâ hazretleri gönlümüze Peygamber Efendimiz'in aşkını, sevgisini, muhabbetini yerleştirsin. Resûlullah'ına da bizi sevdirdin. Bizi Resûlullah'ın sevdiği ümmetlerden olmaya muvaffak eylesin. Peygamber Efendimiz'in hayatını, sîretini, sünnet-i seniyyesini, hadîs-i şerîflerini öğrenmemizi ve onu hayatta uygulamamızı; çocuklarımızı, hanımlarımızı Resûlullah sevgisiyle, Kur'an sevgisiyle yetiştirmemizi nasip etsin. Kazancımızın fazlasıyla, zenginliğimizle, cömertliğimizle, hayırlarımızla, sadakamızla, hasenâtımızla Ümmet-i Muhammed'e faydalı olmamızı nasip etsin.

İslâm, "lâ ilâhe illallah" demekle bitmiyor. Öyle olursa çıplaktır. Takvâ sahibi olacağız. Hidayet yolunda yürüyeceğiz. Hayâ sahibi olacağız. Şüpheliden kaçınacağız. Salih ameliler işleyeceğiz ve Resûlullah'a âşık olacağız,

Resûlallah'ı seveceğiz. Böylece İslâmımız tam olacak. Müslümanlığımız mükemmel Müslümanlık olacak.

Allahu Teâlâ hazretleri şu söylediğimiz şeyleri anlamamızı, söylediklerimizi ve anladıklarımızı da uygulamamızı hepimize nasip eylesin. Böylece ömrümüzü rızasına uygun geçirip huzuruna sevdiği, razı olduğu kul olarak varmamızı, cenneti ile cemali ile müşerref olmamızı, hatta Peygamber-i Zîşân'ına Firdevs-i Âlâ'da komşu düşmemizi nasip eylesin.

Dualarımızı ism-i azam'ın hürmetine, Nebiyy-i Ekrem'in hürmetine kabul eylesin. Bizleri ve evlatlarımızı şu diyarlarda, imandan, İslâm'dan uzaklaştırmasın. Kıyamete kadar nesillerimizi, zürriyetlerimizi hep kendisinin sevdiği, razı olduğu mü'min-i kâmil kullarından eylesin.

Uzun ömürle, sıhhatle, afiyetle, hastalıktan, dertten, beladan, salim olarak yaşayıp son nefeste, buyrun beraber diyelim:

Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühû ve resûlühû diye diye, gözümüzden perdeler kaldırılıp da

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'i göre göre şu can emanetini teslim edip, huzuruna sevdiği razı olduğu kul olarak varıp, cehennemden âzat olup, cennete girip, cennet nimetleri ile mütena'im olmayı Allah cümlemize nasip eylesin.

“Resûlullah'ı göre göre ölmek” deyince bir şeyi söyleyip onunla kapatayım sözümü:

Bizim fakültenin sekreteri vardı. Fakültenin müdürü, idarecisi. Okullarda müdür oluyor, fakültelerde “sekreter” deniliyor. Dekan ilmi işlere bakıyor, sekreter idari işlere bakıyor. “Bir çeşit müdür” demek. O anlatmıştı:

e. Güzel Şekilde Can Vermek

Kendi memleketinde bir iyi adam varmış, mübarek bir adam. Hastalanmış ve hastalığı ilerlemiş. Kendinden geçmiş. Koma diyorlar ya şimdi, eskiden ne derlerdi koma hâline?

“Kendinden geçme, bayılma hâli.” *Se-kerât-ı mevt*, ölümün sekerâtı. O halde iken başında bekliyorlar, söz söylüyorlar, cevap vermiyor, zor nefes alıyor, alnından boncuk boncuk terler çıkıyor. Kendinde değil.

Böyle dururken, etrafındakiler de ölümünü beklerken, birden bir toparlanmış, yattığı yerden bir doğrulmuş. “Zahmet buyurdunuz yâ Resûlallah!” demiş. Ondan sonra eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühû ve resûlühû demiş, ruhunu teslim etmiş.

Ne olmuş? Niye, “Zahmet buyurdunuz yâ Resûlallah!” demiş.

Resûlullah ziyaretine gelmiş. O da utanıyor. “Niye zahmet ettiniz, buraya kadar geldiniz, yâ Resûlallah!” diyor. Ruhunu öyle teslim ediyor. Bir ölüm bu.

Bakın, muhterem kardeşlerim!

Bir başka ölüm... Bizim caminin cemaatinden, bir ayağı hastalandı da kesildi, topal kaldı. Son yıllarda topal yaşadı, bir ihvânımız, kardeşimiz vardı. Ölüyor. Karısı da bir evliyâ kadın. Hocamız'ın (Mehmed Zahid Kotku) evine gelirdi. Kapıyı çalmaz, beklerdi. Ancak kapı açılırsa öyle girerdi veya bir başkası gelir çalarsa.

“Kapıyı çalarsam belki Hocamız (Mehmed Zahid Kotku) kalkacak, kapıyı açmak zahmeti

olacak.” diye kapıda beklerdi. Mübarek bir kadındı.

Adam ölecek, total ihvânımız ölecek. “Hı hı hı” diye derin nefes alıyormuş. Yüzünden ter fışkırıyormuş. Karısı acımış. Hayatı beraber geçirdiler.

“Bu bizim efendi ne sıkıntı çekiyor, ölürlen kim bilir ne acılar çekiyor.” diye, bir taraftan bezle alnından terleri siliyormuş, bir taraftan da acıyarak diyormuş ki; “Efendi, çok mu zahmet çekiyorsun, çok mu acı çekiyorsun?”

Ne demiş o mübarek?

“Ne zahmet çekmesi hanım!” demiş. “Hocamız’la (Mehmed Zahid Kotku) Arafat’a çıkıyoruz. ‘Tek ayağımla yetişeceğim.’ diye böyle nefes nefese kalıyorum, ondan zorlanıyorum.” demiş. Ondan sonra ruhunu teslim etmiş. Bak Allah nasıl gösteriyor.

Ölümün sıkıntısı var. Sıkıntısı var ama bak Allah, Arafat’a çıkışın zahmeti gibi gösteriyor. O sıkıntıyı tek ayağı ile Hocamız’a yetişecek gibi gösteriyor. Memnun memnun ru-

hunu teslim ettiriyor. Görüyor musun Allah'ın işini?

Bizim “manifaturacı Musa efendi” diye kınalı sakallı bir amcamız vardı, babamın arkadaşı. Çok güzel yüzlü, çok güzel halli bir kimse idi. O da kendinden geçmiş, ölmek üzere. Etrafında Yâsîn sûresini okuyorlar. Gözleri kapalıymış. Konuşamıyormuş ama Yâsîn sûresini yanlış okurlarsa düzeltiyormuş. Âyette bir yanlış yer olduğu zaman düzeltiyormuş.

Demek ki takip ediyor. Sonra birden şöyle bir gülümsemiş. Ama kendinde değil. Bir gülümsemiş. Yüzüne çok güzel bir şey yayılmış.

“Ne oldu, niye güldün?” demişler?

““Hoş geldin!” dediler de ondan.” demiş. “Cennete hoş geldin!” dediler de ondan demiş. Ruhunu teslim etmiş.

Muhterem kardeşlerim!

Bu dünyada bir hayat sürüyoruz. Siz bir hayat sürüyorsunuz. Hepimiz bir hayat sürüyoruz. Bir şeyler yapıyoruz. İnsanları aldatabiliriz. Kendimizi de aldatabiliriz. Ama Allah

aldanmaz. Öyle bir ömür sürmeli ki güzel ölmeli insan. Öyle güzel yaşamalı ki, güzel bir şekilde ölmeli.

Allah bize hayırlı, uzun ömürle yaşamayı nasip etsin. Güzel bir ölümle âhirete geçmeye nasip etsin. Cenneti ile cemali ile müşerref eylesin. Hesabı ona göre yapmak lazım. Allah'ın seveceği kul olmak esasına göre çalışmak lazım.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

8 Cemâziye'l-Âhir 1419 / 29.09.1998

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

